

Lissabon

Resa 9 - 2014

Vår i sydeuropa

Portugal och prunkande vårvärme...Bajen International drar söderut och till solen...

När vi valdes som ordförande var vi överens om att vi behövde ett varmt resmål, planerna drogs upp och Lissabon kontra Valencia var utgångspunkterna. Av flygtekniska skäl blev det Lissabon som drog längsta strået. På plats på Arlanda behövde vi smörja 3 personer för att de ej skulle avslöja resmålet, dels incheckningen vid bagagedisken, dels säkerhetsgubben (som glatt uttryckte "det ska tydligen vara fint väder i Örebro") samt damen som stod som sista post innan ombordstigningen till planet, hon utbrast då alla hade äntrat flygplanet vilken jäkla sjysst grej, den skulle jag vilja testa på mina väninnor. Vi möts av ett somrigt Lissabon och de flesta i klubben ångrar nog att de inte stoppade ner shorts istället för extra långkalsonger och vissa plockade ur fodret till sin vinterjacka. Efter lunch begav vi oss för att inhandla biljetter till måndagens konsert med Scorpions och här var det stolpe in, endast 60 biljetter fanns kvar till en arena som tar in 20 000, lika mycket stolpe ut var de då vi fick besked om att vår match Benfica-Estoril var utsåld. Benfica har ca 30 000 tomma säten varje match men just denna jävla dag var det internationella kvinnodagen och alla kvinnor hade fri entré. Istället blev det plan B som innebar en taxiresa mot Setubal som tog emot Sporting, på plats på bortaläktaren sjöngs det med våra grönvita bröder samt byttes en del halsdukar, lite väl mycket mekande med diverse jointar kan jag tycka. Vår banderoll gjorde internationell premiär. En utflykt till Sportings arena gjordes och där hittade vi på biljettansvarige Paulo och presidenten för supporterklubben som bjöd in oss till lokalen för ett par öl, att vi fått en ypperlig kontakt i Sporting Lissabon känns som en onödigt vetande, ett besök på Oceanário de Lisboa, hans med innan några kalla öl intogs vid expo området innan konseren som blev mycket lyckad, en av med lemmarna rockade mer än någon annan och det framkom att detta var hans största idoler för 30 år sedan. Totala intrycket av resan blir nog väldigt positiv trots internationella kvinnodagar, dryga portier, uselt kött samt ett mycket virrigt årsmöte.

Arrangörer

Kinkan

Kenneth

America Diamonds Hotel

America Diamonds Hotel
Rua Tomas Ribeiro, 47
1050-226 Lisboa Portugal

246 kr
per person/natt

**VÅRT
BETYG**

3.10

Estádio do Bonfim - Söndag, 2014-03-09

Setubal

Sporting

2

2

0-1 Slimani

34 min

40 min

Yellow card - Marcos Rojo (Sporting)

1-1 Rafael

51 min

55 min

Yellow card - Slimani (Sporting)

57 min

Yellow card - Mauricio (Sporting)

58 min

Sporting - G. Magrao (out), Montero (in)

63 min

Sporting - Heldon (out), Diego Capel (in)

77 min

Sporting - Carillo D. (out), Wilson (in)

81 min

Setubal - Rafael (out), M. Pedro (in)

1-2 Adrien

86 min

2-2 Rodrigo

88 min

90 min

Setubal - R. Horta (out), D. Rosado (in)

93 min

Yellow card - Francois (Setubal)

Fredag

2014-03-07

Äntligen fredag!

Trots väckning kl 03:00 så var känslan konstigt nog just - äntligen fredag! 1års väntan var förbi och det var dags för BI resa nummer nio i ordningen. Medlem Ola hade vänligheten att agera taxi och hämtade upp stadsborna. Resan gick via Söder och Kungsholmen ut till Måby för ytterligare en skjuts ut till Arlanda. Samlingen var satt till kl. 04:45 på sedvanlig uppsamlingsplats. Alla var i tid, förväntansfulla, och minst sagt nyfikna på vart i hela friden vi skulle åka. Ordföranden Kinkan och Kenneth höll gruppen på halster. Boardingkorten hade de printat ut i förväg och gruppen gick igenom både incheckning och säkerhetskontroll utan att veta vart vi skulle åka. Väl inne och på väg till gaten avslöjades att vi skulle ta 06:05 planet till Frankfurt. Trots ordförandes försök att få oss tro att det var slutdestinationen så tror jag ingen i gruppen trodde annat än att det bara var en mellanlandnings destination.

När planet till Frankfurt lyft och vi hade varit i luften i ca 10 minuter så tog ordföranden bladet från munnen och berättade att årets resa gick till Lissabon och värmen. Bara glada miner bland medlemmarna men undertecknad var nog ändå gladast eftersom jag för första gången någonsin gissade rätt resmål. Segerns sötma blev dock kortvarig, när det var dags för lottning av rumskamrat, blev det klart att jag skulle dela rum med Lille-Lars.

Ett gediget resedokument delades ut och alla började söka information om vilken match vi skulle se, skulle det bli Benfica eller Sporting? I resedokumentet gick det att läsa att vi på söndagen 9 mars skulle gå på Estádio da Luz och se på Benfica mot Estoril. Min första reflektion var att matchen låg på samma datum som den internationella kvinnodagen, och instinktivt kom en oro att det på något sätt kunde ställa till det.

Mellanlandning i Frankfurt skedde på utsatt tid. Vi hann avnjuta en öl innan det är dags att ta flyget till Lissabon. Flygningen skedde utan några incidenter. Väl framme i Lissabon tog Kenneth kommandot och guidade oss ner till tunnelbanan för att ta oss till hotellet, American Diamonds Hotell. På hotellet möttes vi av en mindre serviceinriktad portier som berättade att alla rum har en dubbelsäng trots att vi specifikt hade beställt separata sängar. Till följd av bemötandet började en rödaktig nyans att träda fram i Kinkans ansikte. Den rödaktiga nyansen i kombination med ett nytt röstläge får portiern att inse att det är bara att fixa separata sängar annars blir det problem.

Sedan var det dags för lunch som avnjöts på första bästa uteservering som följdes upp av siesta för halva gänget och andra halvan gav sig ut för att avnjuta solskenet och upptäcka staden.

På kvällen var det gemensam middag på restaurang Maracana där merparten av gänget beställde in grillade köttträtter som sköljdes ner med de lokala ölen Sagres och Superbock (det är säkert, ölet heter så). Sippa satte förtjänst fullt upp första Bajen International klistermärket för att markera att - BI was here!

Efter middagen enades vi om att bege oss till den kända puben, Kinesiska paviljongen, som ligger mitt i partydistriktet, Bairro Alto. Ägaren är en manisk samlare av stora mått och hela puben är inredd med saker som han har samlat på sig. Reseklubben roades sig med att spela biljard. Självklart blev det en rums vis tävling, där jag för egen del spelade ett stort spel men drogs ner av min rumskamrat som tyvärr inte besitter samma grad av bollsinn. Efter 2 timmars biljardspel och öldrickande så delade vi på notan och gick ut från stället men missade att betala hyra för biljardbordet, kvar står Kenneth och blir tvungen att ta hela notan för biljarden. När Kenneth kommer ut från stället och ska återberätta vad servitören sa, så lät det så här - Säg åt your friends that they have to pay!, Säg åt your friends that they have to pay! Vi vågade varken trotsa Kenneth eller servitören så klart att vi payade Kenneth.

Kvällen fortsatte med barhoppning i Bairro Altos folkfyllda gränder med plastmuggar till bredden fyllda med Mojitos. En lärdom i gränderna var att storlekarna S, M, L och XL i plastmuggar inte följer normal storleksstandard. Det var en lång, trevlig och händelserik första dag som led mot sitt slut...

/Helmut

Lördag

2014-03-08

Så vaknar vi då till lördagen. Lite sliten får erkännas efter gårdagens sena rundvandring i stan. Och rundvandring stod på agendan på morgonen.

Det var varmt som en svensk högsommardag när vi tog oss ner till de centrala delarna av Lissabon för att ta en av de berömda spårvagnarna upp till den gamla borgen på kullen. Spårvagnsresan var mycket spännande, själva vagnen såg ut att vara hämtad från veteranbilarna på Gröna Lund och det slingriga spåret gjorde att man fick lite yrselkänslor. Men, men, det fanns inga alternativ till att åka spårvagn upp till borgen, Lissabon är nämligen en stad med mycket kullar och backar och gruppen skulle näppeligen orkat släpa sig upp utan maskinkraft. Nåväl, vi anlände helskinnade och tog en kort paus för dagens första öl. En ljus lagom kall lager. 'Ahhh', 'äntligen', 'nu försvinner skakningarna'. Det blev fyra Kenta av fem.

Borgen var häftig. Jag kunde konstatera att jag inte hade varit en speciellt duglig soldat förr i tiden heller. Allting låg ju så in i baljan högt upp och eftersom jag är sjukligt höjdrädd hade jag förmodligen dött av skräck eller bara fått svindel och ramlat ner och slagit ihjäl mig. Jag klamrade mig krampaktigt fast i stenmurarna för att slippa titta ner. Men utsikten var tydligen fantastisk, sa de modiga...

Utsikten fick vi alla oss till livs när vi kunde gå runt borgen och titta ner över den fantastiska staden Lissabon. Dagens stora klo var dock naturligtvis årsmötet. Platsen bestämdes till ett ställe med gudomlig utsikt från en stor men förrädiskt oskyddad terrass. Vi bleka nordbor med ett allt mindre naturligt solskydd i form av avtagande hårsvall var kanske inte helt förberedda på den grillning som inleddes. Vissa kloka drog huvtröjorna över hjässan medan andra ganska snart sportade en lagom sexig vit solglasögonrand i det rödkokta huvudet.

Årsmötet förlöpte i sedvanligt omständligt fantastiskt rolig mak. Allvarliga världsfrågor avhandlades med skärpa och smak. Smaken av restaurangens minimala minutbiff kanske inte föll alla hungriga i smaken dock. Våra reseledare hade bestämt att vi skulle se Benfica på Estadio de Luz på söndagen Arenan tar omkring 60000 människor och det borde naturligtvis inte vara ett problem att få biljetter. Men under årsmötets gång blev vi varse att söndagens match var slutsåld. Vi hade inte räknat med publikinvasionen som sker varje år på den Internationella Kvinnodagen! Ett intensivt ringande tog sin början och ganska snart gjordes det klart att vi istället skulle ta oss till den närliggande staden Setubal för att se Sporting Lissabon istället. Och lika bra var nog det, grönvita Sporting hade varit reseledarnas förstaval och vi såg alla fram emot att göra en bortaresa för första gången.

Balansen hade naggats något i kanten när vi började vår färd ner från berget. Detta gjorde att det tog något längre tid än planerat. Några hade solbränt sig till den milda grad att de var tvungna att ta en tupplur innan kvällen. Detta kan nog anses vara klokt så här i efterhand.

Lissabon är ju en fantastisk stad och i den värmen som var så var vi några som bestämde oss för att göra gränderna osäkra även denna kväll. Gränder har egentligen två kännetecken: det är väldigt mysigt och i det närmaste omöjligt att orientera sig. Lyckligtvis har Lissabons gränder även ett tredje: barer med Mojitos överallt. Mindre lyckligt var kanske det faktum att Lissaboanerna hinkar Mojitos i samma storlek som andra dricker öl vilket kan vara lite lurigt för ovana Mojitosdrickare som oss. Nåväl, vi märkte åtminstone av alla tre kännetecken vilket innebar en mysig, lite lätt förvirrad, rundvandring i en underbar stad innan vi trötta och utmattade tog oss tillbaka till hotellet. Å kanske är vi lite slitna i morgon igen...

Söndag

2014-03-09

Diverse oförutsedda händelser gjorde alltså att vi denna dag siktade in oss på bortamatch i staden Setubal några mil söder om Lissabon. Vittoria-Sporting stod på programmet. Då vi vid det här laget insett att taxi var ett relativt billigt transportmedel förhandlade vi till oss en bra deal och snart så körde tre bilar sponsrade av Bajen International söderut på det portugisiska vägnätet.

Vi var tidigt ute och efter att ha snabbcheckat arenan och köpt biljetter (!) gav vi oss iväg på jakt efter lite mat. Vi hade hört av flera i Lissabon att det serverades utsökt fisk i Setubal och vi blev snart rekommenderade en populär restaurang. På vägen dit blev det några öl och ett kort stopp i en idrottshall där ivriga ungar spelade hockey på rullskridskor. Vi hann även med en vända i stadens saluhall där några fula fiskar fångades på bild.

I väntan på bord tog vi en öl på en uteservering där Lasse och Fredda köpte var sin portugisisk nationalbakelse - pastelle de belemme. Sippas ögon mörknade mer och mer och till slut utbrast han förtvivlat och med darr på rösten: Det här är ingen jävla gourmet-resa! Han ville inte äta fisk heller och när det var vår tur på restaurangen stannade han kvar utanför och tog en öl med fyra äldre Setubal-damer.

Vi andra däremot frossade i havets läckerheter. Undertecknad åt en hel grillad bläckfisk. Vi njöt och efter att ha kopplat upp oss på gratis internet kunde vi dessutom glädjas åt Bajens framgångar mot Degerfors i cupen. Det var en riktigt bra matchuppladdning! Proppmätta rullade vi sen ut ur restaurangen och började vår färd mot arenan. Men var var Sippa? Sippa var borta. Några ringde. Inget svar. Hm... vi tänkte att det var tidigt på dan och att han ändå lyckats ta sig i väg själv till stadion på något sätt.

Ju närmare vi kom desto mer grönvita halsdukar och flaggor såg vi. Inte så konstigt eftersom både hemma- och bortalag bar grönvitt. Helt plötsligt tvärstannade en bil och någon sprang ut mot oss och ville byta halsduk med Kinkan. Kinkan sa no, no och det blev istället Fredrik som lämnade ifrån sig BI-halsduken. Synbart nöjd sprang mannen tillbaka in i bilen som hade tonade rutor och drog iväg med en rivstart. Det visade sig sedan att Fredrik bytt till sig en halsduk av de mest fruktade Sporting-supportrarna.

Det var lite rörigt att ta sig in på arenan och efter att vi gått fram och tillbaka några gånger utanför stadion hamnade vi till slut i rätt fålla. Efter lite visitering bar det av till biljett-insläppet. Utan att jag han fatta det riktigt så fick jag tillbaka min rivna biljett tillsammans med ett artigt och självsäkert varsågod! Tydligen någon som uppmärksammade min vita t-shirt med ett tydligt Hammarby över bröstet. Och att våra grönvita uppenbarelser inte skulle obemärkta förbi skulle vi snart märka igen.

Sippa hade vi vid det här laget glömt bort helt men vi blev mycket lyckliga då vi fick se honom lugnt sitta på läktaren. Jag fick lift hit med en av tanterna. Jag åkte bak på hennes permobil.

Jag spanade bort mot Sporting-klacken och såg Kinkan i full färd med att sätt upp Bajen Internationals banderoll. Kaxigt och vi möttes som vanligt av lite misstänksamma men nyfikna blickar från övriga fotbollssupportrar.

Jag trodde inte mina ögon när sedan en ganska ung kille plötsligt stod framför oss. På hans svarta jacka fanns en broderad Bajen Fans-gubbe. Han verkade mycket glad åt att ha träffat oss och det visade sig att han kände Micke Hellbom och att Kinkan faktiskt haft kontakt med honom inför den här resan.

Det var ganska bra drag på Sportings bortalack och efter en stund in i andra halvlek började haschdoften göra sig påmind på läktaren. Det hela slutade med ett grönvitt kryss och vi gav oss tillbaka ut i den ljumma marskvällen i Setubal. Trafikkaos och inställda tåg varpå majoriteten fiskade fatt på två taxibilar för hemfärd mot Lissabon. Efter en halsbrytande resa hem i mörkret avslutades kvällen med en stilla drink på lyxhotellet mitt emot vårt. Jag knappade in mina favoritlåtar på mobilen och somnade snart till tonerna av Wind of Change...

Måndag

2014-03-10

Kära dagbok.

Som jag har längtat att få skriva några rader i dig.

Dagen började med en utmärkt frukost uppe i skybaren på vårt amerikanska hotell. Efter frukosten så spreds vi åt olika håll.

Sippa, Stormyran och Avesta tog bestämda steg mot de röda dubbeldäckade turistbussarna och var med det borta för resten av dagen. Sippa hade lovat att bjuda de övriga på te med citron på valfri fiskrestaurang.

Övriga tog sikte på Sporting Lissabons Arena Estádio José Alvalade där supportershopen var belägen.

Inköp av matchtröjor i mindre storlek gjordes av undertecknad och Lillmyran med Ronaldo nr 7 på ryggen trots det kvinnliga butiksbitrådets protester med att Christiano faktiskt hade nr 28 när han spelade för dem.

Ola fick tag i en tröja med tillräckligt långa ärmor strl. XXL.

På väg ifrån arenan så upptäcker vi klubblokalen för Directivo Ultras XXI.

Vi bjuds in och släcker törsten med några öl. Under tiden så har Patrik snabbt tagit sig tillbaka till hotellet och hämtat en BI halsduk som givetvis hängs upp på bästa plats. En Halmstad halsduk tas ner och jag tror den blev förpassad till papperskorgen.

Två öl slank ner innan vi tog taxi till området som var plats för världsutställningen 1998, EXPO 98. Som vanligt så drack vi lunch i ett par timmar i strålande solsken på en uteservering med utsikt över floden Tejo. Till Sippas stora avund så serverades det fisk som tilltugg.

Efter ett par öl så började solen bli jobbig för huliganerna Danne och Kinkan.

Efter den långa lunchen så var det fria aktiviteter innan vi samlades och drack middag på en Pizzeria vid floden. Då utrymmet i våra små magar är begränsat så delades det på pizzor åt alla möjliga håll. Stormyran och Sippa som tydligen fattat tycke för varandra under deras afternoon tee under dagen fick tillåtelse av personalen att låna toaletten tillsammans i en halvtimme, oklart varför. Något har förmodligen hänt då personalen var djupt road av Sippas och Stormyrans förklaring på portugisiska då de lämnade inrättningen.

På något sätt var Lillmyran inblandad, även där oklart varför.

Konserten som var utsåld 20.000 åskadare inomhus i MEO Arena var en uppiggande tillställning. Mest njöt Stormyran som tydligen dyrkat Scorpions under hela sin uppväxt :) Det syntes!

Efter konserten tog vi taxibilar hem till hotellet. På det intilliggande hotellet Sheraton så intogs en avslutande drink för en större del av sällskapet. Ryktena säger att Sippa tog en paraplydrink.

/Fredrik

Tisdag
2014-03-11

